

Ἱερά Μονή
Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου
(Πελαγίας)

Πρόλογος

Ἡ Ὁρθόδοξη παράδοση γνωρίζει δύο τρόπους χριστιανικῆς ζωῆς: τή ζωή μέσα στον κόσμο καί τή ζωή μέ ἀναχώρηση ἀπό τόν κόσμο. Ὁ στόχος καί τῶν δύο τρόπων εἶναι κοινός: ἡ σωτηρία.

Ἔτσι στήν ἱστορική πορεία τῆς Ἐκκλησίας διαμορφώθηκαν δύο βασικοί θεσμοί: ἡ ἐνορία καί τό μοναστήρι.

Στήν πραγματικότητα δέν υφίσταται ἀντίθεση ἀλλά συμπληρωματικότητα.

Οἱ ἐνορίες ἀποτελοῦν κατά τόπους τή μαγιά τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, πού ἀποσκοποῦν νά «ζυμώσουν» τό φύραμα ὅλης τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας, καί τά μοναστήρια ἀποδεικνύονται οἱ φωτεινοί φάροι πού ἐπιδιώκουν νά διαφυλάξουν μέ ἀκρίβεια τό ἀπόλυτο τῆς Εὐαγγελικῆς κλήσεως καί νά σκορπίσουν παρήγορο φῶς ἐλπίδας στήν κοσμική σκοτία.

Σήμερα πού ἡ ἐκκοσμίκευση κερδίζει συνεχῶς ἔδαφος, τά Ὁρθόδοξα μοναστήρια ἀποτελοῦν τούς προμαχῶνες τῆς πνευματικῆς ἀντίστασης καί ζωῆς.

Σέ μιά ἐποχή ἄκρατου ὕλισμοῦ, ὅπου οἱ ἄνθρωποι κινδυνεύουν νά χάσουν τόν σωστό προσανατολισμό, τά μοναστήρια μέ ἱερό πείσμα ἐπιμένουν νά τηροῦν τόν κατ' ἀλήθειαν τρόπο ὑπάρξεως μέ τήν ἀδιάλειπτη προσευχή καί τή διακριτική στήριξη καί

παραμυθία τῶν πασχόντων.

Ἡ ἐπίσκεψη στίς ἱερές μονές, ἀκόμη καί ἂν ἡ πρόθεση εἶναι ἀπλά τουριστική καί ἀπουσιάζει ἡ προσκυνηματική διάθεση, φέρνει τούς ἐπισκέπτες σέ ἐπαφή μέ τή μακραίωνη μοναστική παράδοση καί ἀφυπνίζει πνευματικά τίς συνειδήσεις.

Κατά τίς τελευταῖες δεκαετίες στά ὄρια τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας ἔχουμε γίνει μάρτυρες μιᾶς ἀληθινῆς ἀναγέννησης καί ἀνθησης τοῦ μοναχισμού.

Παλαιά καί ἱστορικά μοναστήρια, πού εἶχαν περιέλθει σέ κατάσταση ἐγκατάλειψης καί σώζονταν ἀπλά καί μόνον σάν «ὠραῖα ἐρείπια» κατά τόν ποιητή, ἐπανδρώθηκαν καί ξαναζωντάνεψαν.

Χρυσή ψηφίδα στό θαυμαστό μωσαϊκό τῆς μοναστικῆς ἀναγέννησης στή Βοιωτία εἶναι σίγουρα καί ἡ Μονή Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, τό λεγόμενο μοναστήρι τῆς Πελαγίας κοντά στό Ἄκραίφνιο.

Ἄφου ἡ μακαριστή Γερόντισσα Μακρίνα Τσιροπούλα ἀπό τή Λιβαδειά ἔμεινε μέ τόλμη καί ἀταπάρνηση γιά δεκαεννέα ἔτη ἄγρυπνος φρουρός καί συντηρητής τοῦ ἱεροῦ χώρου, τόν «παρέδωσε» τό 1987 σέ μία νέα ἀδελφότητα ὑπό τήν μακαριστή ἡγουμένη Φωτεινή Ντέμου, μιά δυναμική Γερόντισσα, ἡ ὁποία, δυστυχῶς, μᾶς ἐγκατέλειψε πρόωρα γιά τίς αἰώνιες μονές.

Ἡ νέα αὐτὴ ζωντανὴ ἀδελφότητα ἔχει τὴν εὐλογία νὰ τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καθοδήγηση σοφοῦ καὶ διακριτικοῦ πνευματικοῦ πατέρα, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, γνωστοῦ καὶ καταξιωμένου γιὰ τὴ θεολογικὴ του ἐμβρίθεια καὶ τό πλούσιο συγγραφικὸ του ἔργο.

Ἐκτός ἀπὸ τίς ἐξαιρετικὲς ἐπιδόσεις τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς στό χρυσοκέντημα, τὴ διακοσμητικὴ καὶ ἄλλες διακονίες, ἀξίζει νὰ ἀναφερθοῦμε ἰδιαίτερα στὴ σοβαρὴ ἐκδοτικὴ δραστηριότητα, πού συνεχίζει μιὰ μακραίωνη μοναστικὴ παράδοση χειρογράφων καὶ ἐντύπων ἐκδόσεων, ἡ ὁποία προσέφερε πολλὰ στὸν παγκόσμιον πνευματικὸ πολιτισμό.

Χαιρετίζουμε θερμὰ καὶ ἐπευλογοῦμε τὴν παροῦσα ἔκδοση καὶ εὐχόμαστε πατρικά στὴν προσφιλεῖ ἀδελφότητα καὶ τὴν συνετὴ Γερόντισσα Σιλουανή, δύναμη καὶ ἐνίσχυση στίς πνευματικὲς τοὺς ἀναβάσεις μέ μοναδικό στόχο τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καθὼς καὶ πρὸς ὄλους τοὺς ἀναγνώστες πού ξεφυλλίζουν τὸν παρόντα προσκυνηματικὸ ὁδηγὸ νὰ τοὺς δοθεῖ ἡ εὐκαιρία νὰ ἀνακαλύψουν αὐτὴ τὴν πνευματικὴ ὄραση μέσα στὴν ἔρημο τῆς ἐκκοσμικευσης πού μᾶς κυκλῶνει.

Ὁ Ἱεροθέος Ἁγίου Βλασίου